

Normalbelopp för existensminimum vid taxeringen 1967¹

	Löneortsgrupp	Belopp i kronor för år		
		3	4	5
1. Ensamstående		4.800	5.100	5.400
2. Sammanlevande makar och likställda		6.700	7.150	7.600
3. Tillägg för varje barn		840	900	960
4. Högsta existensminimibelopp vid skatteavdrag för preliminär skatt och taxering:				
a) för ensamstående utan barn		6.750	6.750	6.750
b) för makar och likställda utan barn		9.000	9.000	9.000
c) för ensamstående med ett barn eller makar med ett barn		10.000	10.000	10.000
d) för ensamstående med två barn eller makar med två barn		11.000	11.000	11.000

o s v

Med uttrycket "likställda" under punkt 2 här ovan avses skattskyldiga, som, utan att vara gifta, lever tillsammans, om de tidigare varit förenade i äktenskap eller gemensamt har eller har haft barn.

Som framgår av punkt 4 här ovan kan vid tillämpning av bestämmelserna i 50 § 2 mom. tredje stycket kommunalskatte- lagen om avdrag för nedsatt skatteförmåga vid existensminimum extra avdrag beviljas skattskyldig, vars inkomst understiger existensminimum, med högst 4.500 kronor och därutöver ett belopp av högst 1.000 kronor för varje oförsörjt barn.

Normalbelopp har angivits för de olika ortsgupper, varom Kungl. Maj:t med hänsyn till levnadskostnaderna å skilda orter jämlikt 9 § 2 mom. statens allmänna avlöningsreglemente äger besluta. Kungl.

Maj:ts föreskrifter härom har intagits i SFS 498/1961 (ändr. SFS 587/1962).

Anvisningar angående tillämpningen av de av centrala folkbokförings- och upp- bördsnämnden fastställda normalbelop- pen för existensminimum

A. Förutsättningarna för medgivande av extra avdrag på grund av att den skattskyldiges inkomst understiger hans existensminimum

För att befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag för *preliminär* skatt skall kunna beviljas kräves jämlikt 41 § upp-
bördsförordningen att den skattskyldiges skatteförmåga är nedsatt på grund av ned-
satt arbetsförmåga, långvarig oförvallad arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller annan därmed jämförlig omständighet. *Befrielse från skatteavdrag kan således icke medgivas enbart av den anledningen att inkomsten är låg.*

Beträffande *kvarstående* skatt gäller att

¹ Tabellen samt följande anvisningar (transumerade) är hämtade från Centrala folkbokförings- och uppboränsnämndens den 6 oktober 1965 utfärdade anvisningar till ledning vid bestämmande av existensminimum i det särskilda fallet under beskattningsåret 1966. — För beskattningsåret 1967 har nämnden utfärdat nya anvisningar den 2 november 1966.

befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag för sådan skatt kan medgivas även om nedsatt arbetsförmåga, långvarig arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller annan därmed jämförlig omständighet icke föreligger. Här om hänvisas till andra stycket av anvisningarna till 41 § uppbördsförordningen.

Angående extra avdrag vid *taxering* till kommunal och statlig inkomstskatt stadgas i 50 § 2 mom. kommunalskattelagen jämte anvisningar och i 9 § 2 mom. förordningen om statlig inkomstskatt.

1. Nedsatt arbetsförmåga

Om arbetsförmågan uppgives vara nedsatt av psykisk orsak såsom missanpassning eller arbetsskygghet, torde försiktighet böra iakttas vid prövning av ansökningsen så att skattelättnad icke beredes arbetstagare med normal arbetsförmåga, som medvetet begränsar sin arbetsprestation i sådan omfattning att inkomsten av arbetet täcker allenast vad han behöver för sina levnadskostnader exklusive skatteutgifterna.

2. Långvarig oförvårdad arbetslöshet

I regel torde arbetslöshet få betecknas som långvarig, om densamma varar tre eller fyra månader i omedelbar eller i huvudsak obruten följd.

3. Stor försörjningsbörda

Det torde i allmänhet få förutsättas att skattskyldig, som har att försörja tre eller flera barn, har stor försörjningsbörda. Är skattskyldig ensamstående och huvudsakligen sysselsatt i förvärsarbete, torde försörjningsbördan kunna anses stor redan om två barn utan egen inkomst och utan

möjlighet att lämna effektiv hjälp i hemmet förefinnes. Stor försörjningsbörda kan även föreligga för ensamstående med endast ett barn, när detta barn är i behov av ständig tillsyn och vård.

Stor försörjningsbörda kan föreligga även emot andra än barn, exempelvis syster utan inkomst (se härom vidare under punkt 4 nedan).

4. Annan därmed jämförlig omständighet

I 50 § 2 mom. kommunalskattelagen stadgas, att vid *taxering* extra avdrag må medgivas om skattskyldigs skatteförmåga under beskattningsåret varit väsentligen nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka den skattskyldige ägt tillgodonjuta allmänt barnbidrag, eller annan dämed jämförlig omständighet.

Befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag kan ifrågakomma i alla sådana fall där extra avdrag för nedsatt skatteförmåga vid *taxering* kan medgivas.

5. Blandade fall

Skattskyldig kan självfallet som skäl att erhålla befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag åberopa flera orsaker, av vilka en kan falla under en av punkterna här ovan och en under en annan. Den lokala skattemyndigheten har då att bedöma den inverkan på skatteförmågan, som må föreligga genom de samverkande omständigheterna. Som exempel må anföras, att såväl nedsatt arbetsförmåga som stor försörjningsbörda kan åberopas på en gång. Även om i ett sådant fall ingendera av de anförda orsakerna ensam skulle kunna motivera befrielse eller nedsättning, kan de tillsammans utgöra tillräcklig grund härför.

B. Normalbeloppen

1. Jämlikt punkt 1 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen är normalbeloppen för existensminimum i första hand avsedda för skattskyldiga, vilkas inkomst huvudsakligen härflutit av förvärvskällan tjänst.

2. Normalbeloppen avser *dels* ensamstående skattskyldiga och *dels* sammanlevande äkta makar och likställda. Tillägg för barn avser båda kategorierna. Om två skattskyldiga, som ur taxeringssynpunkt är att betrakta som ensamstående, sammanlever med gemensamt hushåll, skall för dem tillämpas det normalbelopp, som gäller för äkta makar.

3. I normalbeloppen beräknas bostad ingå med 1.620 kronor (ett rum och kök med uppvärmning) för ensamstående utan barn eller med ett barn samt för makar och likställda utan barn.

Återstående del av normalbeloppen avser andra utgifter såsom för kost, kläder, tvätt, hygien, gas, elektricitet, fackföreningsavgifter, andra nödvändiga medlemsavgifter samt smärre utgifter för tillfälliga behov.

Beträffande frågan om såväl höjning som sänkning av normalbeloppen med hän-syn till den faktiska hyreskostnaden hän-visas till vad därom anförts nedan under avdelning D punkt 1.

C. Beräkning av den skattskyldiges inkomster

1. Bestämmelser härom finns meddelade i anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen.

2. Jämlikt punkt 1 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen medräknas icke barnbidrag. Socialhjälp bör icke heller medräknas. Ersättning från försäkrings-

kassa, sjukpenning vid yrkesskada eller ersättning på grund av arbetslöshetsförsäkring ävensom uppburna underhållsbidrag för barn och bidragsförskott och andra liknande icke skattepliktiga intäkter skall däremot medräknas.

3. Vid bestämmande av den inkomst, som skall jämföras med existensminimum, må från bruttoinkomsten avdrag ske endast för *nödiga* utgifter för inkomstens förvärvande t ex för resor till och från arbetet; avdrag får icke göras för gäldräntor eller för livförsäkringspremier, fackföreningsavgifter eller därmed likställda utgifter.

D. Avvikelser från normalbeloppen

1. Beträffande det i normalbeloppen ingående värdet av bostad erinras om att i det enskilda fallet existensminimum må höjas eller sänkas i anslutning till den faktiska hyresutgiften under förutsättning, att bostaden inte anses vara för stor. Utgångspunkt bör därvid vara att som normalbostad som regel anses för ensamstående utan barn eller med ett barn samt för makar och likställda utan barn ett rum och kök. För familj bestående av tre eller fyra personer bör som normal bostad godtagas lägenhet om två rum och kök. För större familj må större bostad godtagas som normal. Anses bostaden onormalt stor, skall existensminimibeloppet fastställas efter kostnaden för bostad av normal storlek. Är bostaden större än "normal" men hyran så låg att "normal" bostad icke kan erhållas för lägre belopp, må undantagsvis även i sådant fall existensminimum fastställas med ledning av den faktiska hyran. Det må även påpekas, att det vid skatteavdrag förbehållna beloppet *tillfälligt* kan höjas över existensminimum, så att den

skattskyldige erhåller rådrum att nedbringa hyreskostnaden genom att hyra ut en del av bostaden.

2. Måste skattskyldig eller hans maka eller hemmavarande minderåriga barn enligt läkarintyg föra särskild diet, medförande extra utgifter för kost, bör tillägg till normalbeloppet göras i skälig omfattning.

3. Om skattskyldiga, som åtnjuter fritt vivre, såsom hemmasöner, hemmadöttrar eller hembiträden, i undantagsfall finnes böra få extra avdrag för nedsatt skatteförmåga på grund av existensminimum, bör som normalbelopp anses de i skattetablerna angivna värdena för fritt vivre med tillägg av skäligt belopp för vissa nödiga utgifter.

4. Beträffande avvikelser från normalbeloppen hänvisas i övrigt till anvisning-

arna till 50 § kommunalskattelagen. Av vikt är att alla de förhållanden blir beaktade, vilka kan inverka på storleken av existensminimum i det enskilda fallet.

E. Vid skatteavdrag förbehållet belopp

2. Om två makar eller likställda båda åtnjuter inkomst, bör det belopp, som förbehålles envar av dem, regelmässigt fördelas lika mellan makarna. I den mån normalbelopp icke kan utnyttjas av den ena maken bör det tillgodoräknas den andra maken. I enlighet med vad som anförts under punkt B 2 här ovan skall detta jämväl som regel gälla beträffande två skattskyldiga, vilka ur taxeringssynpunkt är att betrakta som ensamstående därest de sammanlever med gemensamt hushåll.